

dr inż. Wiesław Grygierzec  
 Uniwersytet Rolniczy w Krakowie  
 Katedra Statystyki Matematycznej

## Równanie Bellmana dla sterowania optymalnego stochastycznego równania dyfuzji

Przedmiotem referatu jest nieskończeniewymiarowe równanie Hamiltona-Jacobiego-Bellmana drugiego rzędu

$$\begin{cases} u_t(t, x) + \frac{1}{2} \text{Tr} Q D^2 u(t, x) + \langle Ax, Du(t, x) \rangle + \mathcal{H}(t, x, Du(t, x)) = 0 \\ u(T, x) = g(x) \quad \text{dla } (t, x) \in (0, T) \times \mathbf{H} \end{cases} \quad (1)$$

i jego związek z problemem sterowania optymalnego stochastycznego równania dyfuzji. W powyższym równaniu  $\mathbf{H}$  jest ośrodkową przestrzenią Hilberta,  $-A : D(A) \subset \mathbf{H} \rightarrow \mathbf{H}$  domkniętym, dodatnio określonym, samosprzężonym operatorem generującym  $C_0$  półgrupę.

Weźmy następujący problem sterowania optymalnego. Niech  $D = \mathbb{R}^d / L(\mathbb{Z}^d)$  będzie torusem  $d$ -wymiarowym,  $d \leq 3$  (można też rozważać  $D \subset \mathbb{R}^d$  obszar) oraz niech będzie dane następujące stochastyczne równanie dyfuzji ze sterowaniem

$$\begin{cases} \frac{\partial x}{\partial s}(t, \xi) = \Delta_\xi(t, \xi) + (a(t, \xi) \cdot \nabla_\xi)x(t, \xi) + \dot{W}_Q(t, \xi) \\ x(0, \xi) = x_0, \quad \text{gdzie } (t, \xi) \in [0, T] \times D, \end{cases} \quad (2)$$

gdzie  $W_Q$  jest procesem Wienera o kowariancji  $Q$ , natomiast  $a : \Omega \times [0, T] \rightarrow U$  jest procesem stochastycznym adaptowanym do procesu Wienera, o wartościach w pewnej przestrzeni metrycznej  $U$ . Powyższe równanie opisuje proces dyfuzji w sterowanym polu unoszenia. Podkreślmy w tym miejscu, że sterowanie współczynnikiem  $a(t, \xi)$ , który stoi przy gradiencie funkcji poszukiwanej  $\nabla x(t, \xi)$ , powoduje istotne trudności w badanym zagadnieniu i decyduje o jego oryginalności.

Dla dalszych celów zapiszmy równanie (2) w abstrakcyjnej formie. W tym celu oznaczmy przez  $V \subset \mathbf{H} \subset V'$  standardową trójkę Gelfanda oraz niech

$$P : L^2(D) \rightarrow H$$

będzie projekcją ortogonalną. Zdefiniujmy

$$Ax = -P\Delta x \quad \text{oraz} \quad B(a, x) = P[(a \cdot \nabla)x].$$

Niech dana będzie przestrzeń probabilistyczna z filtracją  $(\Omega, \mathcal{F}, \{\mathcal{F}_t\}_{t \geq t_0}, \mathbf{P})$ , na której jest zdefiniowany proces Wienera  $W(t)$  o wartościach w  $\mathbf{H}$  i kowariancji  $Q$ . Rozważamy rodzinę problemów sterowania odpowiadającą (2)

$$\begin{cases} dX(s) = [-AX(s) - B(a(s), X(s))] ds + dW(s) \quad \text{w } (t, T] \times H \\ X(t) = x \in H \end{cases} \quad (3)$$

Dla ustalonej chwili początkowej  $t$  oznaczmy przez  $\mathcal{U}_t$  zbiór sterowań dopuszczalnych. Sterowanie optymalne polega na minimalizacji po wszystkich  $a(\cdot) \in \mathcal{U}_t$  funk-

cyjonału kosztu

$$J(t, x, a(\cdot)) = \mathbb{E} \left\{ \int_t^T l(s, X(s), a(s)) + g(X(T)) \right\}.$$

W metodzie programowania dynamicznego oczekuje się, że funkcja wartości

$$\mathcal{V}(t, x) = \inf_{a(\cdot) \in \mathcal{U}_t} J(t, x, a(\cdot)) \quad (4)$$

jest rozwiązaniem równania Hamiltona-Bellmana-Jacobiego (1) z odpowiednio zdefiniowanym hamiltonianem

$$\mathcal{H}(t, x, p) = \inf_{a \in U} \{ \langle B(a, x), p \rangle + l(t, x, a) \}. \quad (5)$$

Ponieważ jednak funkcja wartości  $\mathcal{V}(t, x)$  na ogół nie jest klasy  $C^{1,2}$ , a zatem nie może w sposób klasyczny spełniać równania (1), poszukuje się ogólniejszych rozwiązań lepkościowych. W przedstawianym referacie interesuje nas, czy równanie (1) posiada jednoznaczne lepkościowe rozwiązanie, a jeżeli tak, to czy funkcja wartości spełnia je w sensie lepkościowym.